ਅੰਕਿਤਾ ਕਾਲੀਸ਼ ਖੰਡੇਲਵਾਲ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

ਬਨਾਮ

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ (2020 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 660-662)

ਅਕਤੂਬਰ 08, 2020

[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਵਿਨੀਤ ਸਰਨ ਅਤੇ ਅਜੈ ਰਸਤੋਗੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰੈਗਿੰਗ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ, 1999- ਸ.6(1) - ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੂਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੀਜੀ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ (ਐਮ.ਡੀ.) ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਲਜ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ - ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸਾਲ ਜੂਨੀਅਰ, ਉਸੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਡੀਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲ - ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮਾਨਤ - ਜਦਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ/ਵਾਪਸੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸ਼ਰਤ ਨੰ. (iv) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ: ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ 6(1), ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਮੁਖੀ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਖੋਜ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਨਜ਼ਰੀਆ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਹ /ਸ.6(1) ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸ.6(1) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ. 6(1), ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਸਥਿਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੈਰੀਅਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜ਼ੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਜੋੜ ਦੇਵੇਗੀ - ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰੇਗਾ | , 1860 ਸ.306 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਸ.34 ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀਆਂ (ਅੱਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ), ਐਕਟ, 1989 ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1965 ਸ.22(1) ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 2000 - ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਉਂਸਿਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ/ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰੈਗਿੰਗ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਮਨਾਹੀ) ਨਿਯਮ, 2009 - ਪਾਰਸ 7, 8 ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਧਾਰਾ 21.

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਹੋਲਡ: 1.1 ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਾਲਜ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਲਜ/ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਤੱਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ। (i) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ (ii) ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ; ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ. ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ 'ਤੇ ਵਾਪਸ. [ਪੈਰਾ 23][1029-ਜੀ; 1030-ਬੀ]

1.2 ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: -

ਏ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤਿੰਨ ਮਹਿਲਾ ਡਾਕਟਰ ਹਨ ਜੋ ਟੋਪੀਵਾਲਾ ਨੈਸ਼ਨਲ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੂਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸ (ਐਮ.ਡੀ.) ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਦਾ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਰਸ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੋਰਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੈ।

b) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਮਿਤ ਮਹਿਤਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ, ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਹੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੁਚਾਰੂ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸੀ) ਉਪ ਸਕੱਤਰ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਡਰੱਗਜ਼ ਵਿਭਾਗ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਪੁਰਦਗੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿਚ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਦੌਰਾਨ ਅਕਾਦਮਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਤ

ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਉਪਕਰਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਦੀ।

ਡੀ) ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਸਾਰੇ ਸਾਮੱਗਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਗਵਾਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਵਧਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

e) ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗਵਾਹ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਸਥਾਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮਹਿਲਾ ਡਾਕਟਰ ਜੋ ਕਿ ਮੁੰਬਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ।

ਐੱਫ) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਰਸ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਲੰਘਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਨੌਂ ਮਹੀਨੇ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 24][1030-ਡੀ-ਐੱਚ; 1031- ਏ-ਈ]

ਸੁਮਿਤ ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਐਨ.ਸੀ.ਟੀ) (2013) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 570: [2013] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 125 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

1.3 ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਂਟੀ-ਰੈਗਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਆਰਡਰ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਭਾਵ 27.05.2019 ਨੂੰ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਐਂਟੀ-ਰੈਗਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਯੋਗ ਹੈ। (ਏ) ਆਰਡਰ ਆਫ਼ ਸਸਪੈਂਸ਼ਨ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਨੰਬਰ ਐਨ.ਡੀ.ਐਨ/172 ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਂਟੀ-ਰੈਗਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਐਨ.ਡੀ.ਐਨ/183 ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਪਹਿਲਾਂ ਐਂਟੀ-ਰੈਗਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; (ਬੀ) ਦੋਵੇਂ ਸੰਚਾਰ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਡੀਨ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਸਸਪੈਂਡ ਦੇ ਆਰਡਰ ਐਂਟੀ-ਰੈਗਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; (ਸੀ) ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ "ਇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ" ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ (ਡੀ) ਜਦੋਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 09.08.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ 25.10.2019 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਐਂਟੀ-ਰੈਗਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਕਾਰਨ। [ਪੈਰਾ 25][1031-ਐੱਫ-ਐੱਚ; 1032-ਏ-ਬੀ]

1.4 ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਰੈਗਿੰਗ ਐਕਟ, 1999 ਦੀ ਧਾਰਾ 6(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਸਪੈਂਸ਼ਨ ਦਾ ਆਰਡਰ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਖੋਜ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਆਰਡਰ 1999 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(1) ਅਧੀਨ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਆਰਡਰ 1999 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(1) ਲਈ ਸੰਦਰਭਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6(1) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ/ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰੈਗਿੰਗ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਮਨਾਹੀ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦਾ ਪੈਰਾ 8.1, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਰੈਗਿੰਗ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ' ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵੈਧ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਕਹੇ ਗਏ ਪੈਰਾ 8.1 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਤਾਂ 1999 ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 2009 ਦੇ ਨਿਯਮ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। [ਪਾਰਾ 26-28][1032-ਡੀ-ਜੀ]

1.5 ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਉਠਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਸ਼ਰਤ ਨੰ. ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਢਿੱਲ। (iv) ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਸਿਰਫ਼ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1999 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 29, 30][1033-ਏ-ਸੀ]

1.6 ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਸਥਿਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੈਰੀਅਰ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜ਼ੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਜੋੜ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਗਾਈਡ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿਚ ਸਿਖਲਾਈ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ

ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਨ, ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. (iv) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 27.05.2019 ਦੇ ਮੁਅੱਤਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 31-33][1033-ਡੀ-ਐੱਫ; 1034- ਈ]

ਕੁਨਾਲ ਕੁਮਾਰ ਤਿਵਾੜੀ ਉਰਫ ਕੁਨਾਲ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2018) 16 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 74 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2013] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 125	**ਪੈਰਾ 16**	**'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ**
(2018) 16 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 74	**ਪੈਰਾ 16**	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2020 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 660-662।

2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 911 ਦੀ 2019 ਦੀ ਅੰਤਰਿਮ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 2, 3 ਅਤੇ 4 ਵਿੱਚ 21.02.2020 ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਨਿਆਂਇਕ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਸਿਧਾਰਥ ਲੂਥਰਾ, ਕੁ. ਇੰਦਰਾ ਜੈਸਿੰਘ, ਬੀ.ਐਚ. ਮਾਰਲਾਪੱਲੇ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਕੁਨਾਲ ਚੀਮਾ, ਜਗਵਿਜੇ ਗਾਂਧੀ, ਕੁ. ਅਦਿਤੀ ਪਾਰਖੀ, ਸ. ਸੁਭਾਂਗਿਨੀ ਜੈਨ, ਪੰਕਜ ਸਿੰਘਲ, ਸੁਨੀਲ ਫਰਨਾਂਡੀਜ਼, ਕੁ. ਨੂਪੁਰ ਕੁਮਾਰ, ਸ. ਦਿਸ਼ਾ ਵਾਡੇਕਰ, ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਡਾਲਵੀ, ਜੀਸ਼ਾਨ ਦੀਵਾਨ, ਪਾਰਸ ਨਾਥ ਸਿੰਘ, ਕੁ. ਉਜੈਨੀ ਚੈਟਰਜੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਸ਼ਾ ਗੋਪਾਲਨ ਨਾਇਰ, ਸ. ਨਿਵੇਦਿਤਾ ਨਾਇਰ, ਸ. ਅਰੂਜਾ ਸਾਵਲਾ, ਸਚਿਨ ਪਾਟਿਲ, ਰਾਹੁਲ ਚਿਟਨਿਸ, ਜੀਓ ਜੋਸੇਫ, ਗੌਰਵ ਸ਼ਰਮਾ, ਪ੍ਰਤੀਕ ਭਾਟੀਆ ਅਤੇ ਧਵਲ ਮੋਹਨ, ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਐਡਵਾਂਸ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ 2019 ਦੀ ਅੰਤਰਿਮ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 2, 3 ਅਤੇ 4 (ਡਾ. ਅੰਕਿਤਾ ਕੈਲਾਸ਼ ਖੰਡੇਲਵਾਲ, ਡਾ. ਹੇਮਾ ਸੁਰੇਸ਼ ਆਹੂਜਾ ਅਤੇ ਡਾ. 2019 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 911 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਭਗਤੀ ਅਰਵਿੰਦ ਮਹਿਰੇ;

3. ਅੰਤ੍ਰਿਮ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। (iii), (iv) ਅਤੇ (v) ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 09.08.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ।

4. 2019 ਦੀ ਉਕਤ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 911 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਢਲੇ ਤੱਥ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

ਏ) ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟੋਪੀਵਾਲਾ ਨੈਸ਼ਨਲ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਮੁੰਬਈ ('ਕਾਲਜ', ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ) ਵਿੱਚ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੂਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ (M.ਡੀ.) ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪ੍ਰੈਲ, 2019 ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਬੀ.ਵਾਈ.ਐਲ. ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਨਾਇਰ ਚੈਰਿਟੀ ਹਸਪਤਾਲ ('ਹਸਪਤਾਲ', ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ) ਕਾਲਜ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

b) ਡਾ. ਪਾਇਲ ਤਡਵੀ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੂਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ (ਐਮ.ਡੀ.) ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਪ੍ਰੈਲ, 2019 ਵਿੱਚ ਕੋਰਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਜੂਨੀਅਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸੀ ਸਨ। ਉਸੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹੀ ਕੋਰਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੀ) 22.05.2019 ਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 9:00 ਵਜੇ, ਅਗ੍ਰੀਪਾਡਾ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਮੁੰਬਈ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਕਿ ਡਾ. ਪਾਇਲ ਤਡਵੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਫਾਹਾ ਲੈ ਕੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 174 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਾ. ਪਾਇਲ ਤਡਵੀ ਦੀ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ, 2019 ਦਾ ਜੁਰਮ ਨੰਬਰ 157 ਧਾਰਾ 306 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀ (ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ), ਐਕਟ, 1989 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰੈਗਿੰਗ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਐਕਟ, 1999 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ("ਆਈਪੀਸੀ" ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਨਾਲ) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ '1999 ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

ਡੀ) ਸੰਪਰਕ ਨੰਬਰ ਐਨ.ਡੀ.ਐਨ/172 ਮਿਤੀ 27.05.2019 ਦੁਆਰਾ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਡੀਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਡਾ. ਭਗਤੀ ਅਰਵਿੰਦ ਮਹਿਰੇ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਪਾਠ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:-

---

1 ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ

"ਸਾਡੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ 22.05.2019 ਤੋਂ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ। ਪ੍ਰਸੂਤੀ ਅਤੇ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਤੇ ਮੁਖੀ ਨੇ ਸਾਡੇ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਹੇ ਹੋ।

22.05.2019 ਨੂੰ, ਡਾ. ਪਾਇਲ ਸਲਮਾਨ ਤਡਵੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਇਰ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਸੂਤੀ ਅਤੇ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੇ ਹੋਸਟਲ ਦੇ ਕਮਰੇ ਨੰ. 806. ਡਾ. ਪਾਇਲ ਦੀ ਮਾਂ ਆਬੇਦਾ ਸਲੀਮ ਤਡਵੀ ਨੇ ਅਗਰੀਪਾਡਾ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰ ਭਗਤੀ ਮਹਿਰੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਸੀ.ਆਰ. ਰਜਿ. ਧਾਰਾ 306, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੰਬਰ 157/99, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰੈਗਿੰਗ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1999 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਐਸ.ਸੀ., ਐਸ.ਟੀ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1989 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(10) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ; ਸੂਚਨਾ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਐਕਟ, 2000 ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ।

ਅਜਿਹੀ ਗੰਭੀਰ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤੁਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਵੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਪੁਲਿਸ/ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਅੜਿੱਕਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਗ੍ਰੀਪਾਡਾ ਥਾਣੇ 'ਚ ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਲਾਫ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ 27.05.2019 ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

e) ਉਸੇ ਤਰੀਕ ਨੂੰ, ਰਿਪੋਰਟ ਨੰ. ਐਨ.ਡੀ.ਐਨ/183 ਮਿਤੀ 27.05.2019 ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਡੀਨ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੈਗਿੰਗ ਰੋਕਥਾਮ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਮੈਟਰਨਿਟੀ ਵਾਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਯੂਨਿਟ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਯੂਨਿਟ ਮੁਖੀ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਐੱਫ) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 29.05.2019 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਈਮ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ 2019 ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 49 ਵਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਕ੍ਰਾਈਮ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੁਆਰਾ 100 ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1200 ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਅਜੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਜੀ) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ 2019 ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 1338 ਨੂੰ 24.06.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ (ਜੀ.ਆਰ. ਬੰਬੇ) ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 1989 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14ਏ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 911 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

5. ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਤੀ 09.08.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੀ:-

"4. ਸ੍ਰੀ ਪੋਂਡਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਵਿਦਿਅਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰੇ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1200 ਤੋਂ ਘੱਟ ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਇਹ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ।"

5.1 ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੌਤਿਕ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ ਸੀ:-

"13. ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਲ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਸੀ। , ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾ. ਸਨੇਹਲ ਸ਼ਿੰਦੇ, ਡਾ. ਗੀਤਾ ਕੁਲਕਰਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਵਧਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।"

5.2 ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 09.08.2019 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:-

"18. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਵਧਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

19. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਜਾਂ 307 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਡਾ. ਪਾਇਲ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਖ਼ਤ ਕਦਮ ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਡਾਕਟਰੀ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਬਾਅ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਕਿ ਮਾਨਸਿਕ ਸੱਟ ਸਰੀਰਕ

ਸੱਟ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਾਨਸਿਕ ਸੱਟ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਪੀੜਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਚੁੱਪ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਡਾ. ਤਡਵੀ ਨੂੰ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਲਈ ਭਜਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕਰੇਗੀ।

20. ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

21. ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

(i) ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀਆਂ (ਅੱਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14ਏ(2) ਅਧੀਨ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(ii) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 2,00,000/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਦੋ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਆਰ. ਬਾਂਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘੋਲਨ ਵਾਲਾ ਸਥਾਨਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(iii) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁੰਬਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਗੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਹੋਣ ਤੱਕ ਹਰ ਬਦਲਵੇਂ ਦਿਨ ਕ੍ਰਾਈਮ ਬ੍ਰਾਂਚ, ਨਾਗਪਾੜਾ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨਗੇ।

(iv) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਗ੍ਰੀਪਾਡਾ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਟੋਪੀਵਾਲਾ ਨੈਸ਼ਨਲ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ (ਬੀ.ਵਾਈ.ਐਲ. ਨਾਇਰ ਸੀ. ਹਸਪਤਾਲ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

(v) ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੰਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਰਹਿਣਗੇ।

(vi) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਰ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ।

(vii) ਇੱਥੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗੀ।

(viii) ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ 8 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 2,00,000/- (ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਨਕਦ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਘੋਲਨ ਵਾਲਾ ਸਥਾਨਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। , ਮੁੰਬਈ।

(ix) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਜ਼ੀ ਨਕਦ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

(x) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ (iii) ਅਤੇ (vi) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨਗੇ।

(xi) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਮੁੰਬਈ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀ (ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14ਏ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿਓ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ।

23. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

6. 25.10.2019 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਡੀਨ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

..ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 9/08/2019 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

7. ਮਿਤੀ 09.08.2019 ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਪੈਰਾ 21 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ 9 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕਾਰਜ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ (v) ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਡੀਕਲ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ (iii) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁੰਬਈ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ (iv) ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਵੰਬਰ, 2019 ਵਿੱਚ, 2019 ਦੀਆਂ ਅੰਤਰਿਮ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੰ. 2, 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। (iii), (iv) ਅਤੇ (v) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 09.08.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ।

8. 10.01.2020 ਨੂੰ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਡਾ. ਅੰਕਿਤਾ ਕੈਲਾਸ਼ ਖੰਡੇਲਵਾਲ ਅਤੇ ਡਾ. ਭਗਤੀ ਅਰਵਿੰਦ ਮਹਿਰੇ ਦਾ ਲਾਇਸੰਸ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਡਾਕਟਰ ਹੇਮਾ ਸੁਰੇਸ਼ ਆਹੂਜਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ।

9. 2019 ਦੀਆਂ ਅੰਤਰਿਮ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 2, 3 ਅਤੇ 4 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਡਾ. ਗਣੇਸ਼ ਸ਼ਿੰਦੇ, ਮੁਖੀ, ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:-

"2. ਅੱਜ ਤੱਕ, ਡਾ. ਗਣੇਸ਼ ਸ਼ਿੰਦੇ, ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਤ ਸ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਡਾ: ਸ਼ਿੰਦੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 28 ਫਰਵਰੀ, 2019 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। , ਉਸਨੇ ਸਟਾਫ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਫੈਕਲਟੀ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਨਰਸਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬੀ.ਵਾਈ.ਐਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਜਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹਸਪਤਾਲ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। 22 ਮਈ 2019 ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਪਾਇਲ ਤਡਵੀ ਨੇ ਬੀ.ਵਾਈ.ਐਲ. ਨਾਇਰ ਚੈਰਿਟੀ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ-ਬਿਨੈਕਾਰ ਮੈਡੀਕਲ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੀ.ਵਾਈ.ਐਲ. ਨਾਇਰ ਚੈਰਿਟੀ ਹਸਪਤਾਲ ਆਪਣੀ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਪੂਰੀ ਕਰੇਗਾ"

9.1 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 21.02.2020 ਦੁਆਰਾ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ.(iii)। ਇਸ ਨੇ ਸ਼ਰਤ ਨੰ.(v) ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1965 ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ (iv) ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਰਾ 10 ਤੋਂ 12 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

"10. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗਵਾਹ ਉਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਨ ਜੋ ਬੀ.ਵਾਈ.ਐਲ. ਨਾਇਰ ਚੈਰਿਟੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਸਲਈ, 2019 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 7 ਨਾਲ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਐਸ.ਸੀ. ਅਤੇ ਐਸ.ਟੀ) ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ।

11. ਇਹ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਅਗਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣਗੇ।

12. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਉਂਸਿਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਗੋਲੇ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੀ.ਵਾਈ.ਐਲ. ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਨਾਇਰ ਚੈਰਿਟੀ ਹਸਪਤਾਲ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਵਾਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

10. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ (v) ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਮਿਤੀ 16.03.2020 ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਡਾ. ਅੰਕਿਤਾ ਕੈਲਾਸ਼ ਖੰਡੇਲਵਾਲ ਅਤੇ ਡਾ. ਭਗਤੀ ਅਰਵਿੰਦ ਮਹਿਰੇ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਿਤੀ 10.01.2020

11. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਰਤ ਨੰ. ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਨਾ ਦੇਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। (iv) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ।

12. 09.07.2020 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ:-

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਲੂਥਰਾ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ;

(i) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰ ਲਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰ ਸਕਣ।

ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਪੰਨੇ "ਸੀ" 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋ ਉਦਾਹਰਣਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

(ii) ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

ਨੋਟਿਸ ਇਹਨਾਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਪੰਨੇ 'ਸੀ' 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸਨ:-

"ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇੱਕ ਈਐਸਆਈ-ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸਆਰ ਕਾਲਜ, ਅੰਧੇਰੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਦਿਆਰਥੀ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ 30 ਪੀਜੀ ਕੋਰਸ, ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀ ਸਮੇਤ, ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ,) ਗ੍ਰਾਂਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਜੇ.ਜੇ. ਹਸਪਤਾਲ, ਬਾਈਕੁਲਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਮਆਰਆਈ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਧਮਾਕਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਮਆਰਆਈ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਧਮਾਕਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਲਗਭਗ 6 ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਮਹੀਨੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਕਤ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।"

13. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 11.08.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:-

"ਸ਼੍ਰੀ ਗੌਰਵ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਮਸੀਆਈ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ (i) ਝੱਜਰ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਕਾਲਜ ਅਤੇ (ii) ਈਐਸਆਈ-ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸਆਰ ਕਾਲਜ, ਅੰਧੇਰੀ, ਮੁੰਬਈ ਵਿਖੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਾ ਜੈਸਿੰਘ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਉਪਾਅ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। "" ਉਸੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੀ.ਵਾਈ.ਐਲ. ਨਾਇਰ ਚੈਰਿਟੀ ਹਸਪਤਾਲ; ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗੀ।

14. ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ-ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਨ:-

ਏ) ਉਪ ਸਕੱਤਰ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਡਰੱਗ ਵਿਭਾਗ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"9. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਡਾਕਟਰੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ, ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਲਜ/ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਵਾਸ / ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ, ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ."

ਅ) ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਡੀਨ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 2000 ('2000 ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, ਸੰਖੇਪ ਲਈ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ/ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ/ਡਿਪਲੋਮਾ/ਸੁਪਰ ਸਪੈਸ਼ਲਿਟੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਵਾਧੂ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"7. ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ 'ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ' ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਹਰੇਕ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ 80% (ਅਸੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ) ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਅਸਾਈਨਮੈਂਟਾਂ ਨੇ ਵਿਦਿਅਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ।"

ਸੀ) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਰੈਗਿੰਗ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੇ 27.05.2019 ਦੇ ਆਰਡਰ ਆਫ਼ ਸਸਪੈਂਸ਼ਨ ਅਤੇ 1999 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕਾਪੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

15. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੈਰਾ 10 ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਸ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜੇ ਵੀ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 207 ਅਤੇ 208 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਉਕਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

16. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਲੂਥਰਾ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹਨ:-

i) ਸੁਮਿਤ ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਆਫ਼ ਦਿੱਲੀ) ਅਤੇ ਕੁਨਾਲ ਕੁਮਾਰ ਤਿਵਾੜੀ ਉਰਫ਼ ਕੁਣਾਲ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 437(3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ , ਅਦਾਲਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ "ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ" ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮਨਮਾਨੀ, ਮਨਘੜਤ ਜਾਂ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ।

ii) ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ (iv), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

iii) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੰਬਈ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ/ਪ੍ਰਵਾਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗ੍ਰੇਟਰ ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਹੋਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਲਜ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕਈ ਹੋਰ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣਾ ਅਧਿਐਨ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਣ।

iv) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਰਸ ਦੇ ਤੀਜੇ ਸਾਲ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਪਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਹ ਅਸਲ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਲਗਭਗ ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।

v) ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 12 ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਨ ਜੋ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ 12 ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 5 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਮਈ, 2020 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਆਊਟ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਬਾਕੀ 5 ਮਈ, 2021 ਵਿੱਚ

ਪਾਸ ਆਊਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 2 ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮਈ 2022 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਆਊਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ।

vi) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 09.08.2019 ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਸਾਮੱਗਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਅਧੀਨ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯਤਨ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ।

vii) ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਾਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਪ ਸਕੱਤਰ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਡਰੱਗਜ਼ ਵਿਭਾਗ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ, ਜੋ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਝਾਈ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇਗੀ।

viii) ਮਿਤੀ 27.05.2019 ਦਾ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 09.08.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ (v) ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ

---

2 (2013) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 570

3 (2018) 16 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 74

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲੀ ਹੁਣ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

17. ਰਾਜ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਚਿਨ ਪਾਟਿਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਲਜ/ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਉਦਾਹਰਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 27.05.2019 ਦਾ ਮੁਅੱਤਲੀ ਆਰਡਰ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਡੀਨ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ

ਸਕਦੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ 100 ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ 60 ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਾਰੀਖ.

18. ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਗੌਰਵ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਕੋਰਸ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਗਾਈਡ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ ਗਾਈਡ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਧਾਰਿਤ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਮਾਈਗਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੋਰਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੈ।

19. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਾ ਜੈਸਿੰਘ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 27.05.2019 ਦਾ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਐਂਟੀ-ਰੈਗਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਧਿਐਨ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2009 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8.1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਡਾ: ਗਣੇਸ਼ ਸ਼ਿੰਦੇ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਖਦਸ਼ੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

20. ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐਚ. ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਮਾਰਲਾਪੱਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਐਂਟੀ-ਰੈਗਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਾਏ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ।

21. ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: -

ਏ) 1999 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4, 5 ਅਤੇ 6 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਨ:-

"4. ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਰੈਗਿੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਦੋ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ।

5. ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

6.(1) ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ, ਜਾਂ ਅਧਿਆਪਕ, ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਰੈਗਿੰਗ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮੁਖੀ, ਬਿਨਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜੇਕਰ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਇਹ ਸੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਅੱਗੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜਿਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿੱਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰੋ।

(2) ਜਿੱਥੇ, ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਢਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਵੇਗਾ। .

(3) ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਰੈਗਿੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਅ) 2000 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 13.2 ਅਤੇ 13.3 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਹਨ:-

"ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ 'ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ' ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ 80% (ਅਸੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ) ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਅਸਾਈਨਮੈਂਟਾਂ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਸਮੇਤ। ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ।"

ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ/ਡਿਪਲੋਮਾ/ਸੁਪਰ ਸਪੈਸ਼ਲਿਟੀ ਕੋਰਸ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ/ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ/ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਸੀ) ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ/ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰੈਗਿੰਗ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਮਨਾਹੀ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 2009 ('2009 ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼', ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ) ਦੇ ਪਾਰਸ 7 ਅਤੇ 8 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ:-

"7. ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਅ MਸੀI ਦੀਆਂ ਨਿਰੀਖਣ / ਵਿਜ਼ਿਟਿੰਗ ਕਮੇਟੀਆਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨਗੀਆਂ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ/ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਰੈਗਿੰਗ ਵਿਰੋਧੀ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਰੈਗਿੰਗ ਦੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਦਾਗ਼ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰੀਖਣ) ਜਾਂ ਹੋਰ।

8. ਇਨਾਮੀ ਸਜ਼ਾਵਾਂ

8.1 ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ/ਸੰਸਥਾ ਪੱਧਰ 'ਤੇ:

ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਐਂਟੀ-ਰੈਗਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਸੰਸਥਾ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰੈਗਿੰਗ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ:

8.1.1 ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲੀ।

8.1.2 ਵਜ਼ੀਫ਼ਾ/ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ/ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ

8.1.3 ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਸਟ/ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ।

8.1.4 ਵਿਦਹੋਲਡਿੰਗ ਨਤੀਜੇ

8.1.5 ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰੀ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੀਟ, ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ, ਯੁਵਕ ਮੇਲੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨਾਹੀ।

8.1.6 ਹੋਸਟਲ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ/ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ

8.1.7 ਦਾਖਲਾ ਰੱਦ ਕਰਨਾ

8.1.8 1 ਤੋਂ 4 ਸਮੈਸਟਰ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਵਿਗਾੜ

8.1.9 ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਰੋਕ।

8.1.10 ਰੁਪਏ 25,000/- ਅਤੇ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ।

8.1.11 ਸਮੂਹਿਕ ਸਜ਼ਾ: ਜਦੋਂ ਰੈਗਿੰਗ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਸੰਸਥਾ ਸਮੂਹਿਕ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਵੇਗੀ।

8.2 ਰੈਗਿੰਗ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਰੈਗ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕਦਮ ਨਾ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ/ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ।

ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੁਖੀ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰੈਗਿੰਗ ਦੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਨਾ ਵਾਪਰੇ। ਜੇਕਰ ਰੈਗਿੰਗ ਦੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਖੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ (ਵਿਅਕਤੀਆਂ) ਵਿਰੁੱਧ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ। ਮੁਖੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਅਥਾਰਟੀ, ਆਪਣੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਖੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇਗੀ।

ਜ਼ੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੈਗਿੰਗ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਦਾਸੀਨ ਜਾਂ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਰਵੱਈਆ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਖੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ/ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ/ਫੈਕਲਟੀ ਮੈਂਬਰਾਂ/ਨਾਨ-ਟੀਚਿੰਗ ਸਟਾਫ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।"

22. ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਏ) ਸੁਮਿਤ ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਐਨਸੀਟੀ)[2] ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: - "11. ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 438 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਲਨ ਕਾਇਮ ਕਰੇ। ਅਤੇ ਧਾਰਾ 438 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਧਾਰਾ 438 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਢੁਕਵੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਰਵਿਘਨ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ, ਜਿਸਦਾ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਉਣ ਵੇਲੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਬਹੁਤ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

12. ਕਨੂੰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੇਕਸੂਰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

13. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ। ਨਿਆਂ ਤੋਂ. ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 438 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਢੁਕਵੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ।

14. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 1,00,00,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਅਤੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਐੱਫ.ਡੀ.ਆਰ. ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਪਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ, ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਬਿਜਲੀ ਚੋਰੀ, ਚਿੱਟ-ਕਾਲਰ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਚਿੱਟ ਫੰਡ ਘੁਟਾਲੇ ਆਦਿ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

15. ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤ" ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਾ ਕਰੇ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੀ ਅਤਿ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

ਅ) ਕੁਨਾਲ ਕੁਮਾਰ ਤਿਵਾੜੀ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ[3] ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:-

“5. ਅੱਜ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲਗਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

8. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰੀਏ, ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ (ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਸਤੂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

9. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 437(3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮਨਮਾਨੇ, ਮਨਘੜਤ ਜਾਂ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਧਾਰਾ 437(3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਾਕਾਂਸ਼ "ਨਿਆਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਨਿਆਂ ਦਾ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ" ਜਾਂ "ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ" ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

10. ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਨਮਾਨੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਖ਼ਤ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪਰਦੇਸੀ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੋਸ਼ ਭਰਿਆ ਅਭਿਆਸ ਹੈ।"

23. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਾਲਜ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਲਜ/ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਤੱਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ। (i) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ

(ii) ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ; ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ. ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਉਦਾਹਰਣਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਈਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ"। ਸ਼੍ਰੀ ਗੌਰਵ ਸ਼ਰਮਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਾਈਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕੋਰਸ ਉਸ ਗਾਈਡ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ।

24. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ ਅਤੇ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਵੀ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: -

ਏ) ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤਿੰਨ ਮਹਿਲਾ ਡਾਕਟਰ ਹਨ ਜੋ ਗਾਇਨੀਕੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੂਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸ (ਐਮ.ਡੀ.) ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਦਾ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਰਸ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੋਰਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੈ।

b) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਮਿਤ ਮਹਿਤਾ[2] ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ, ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਹੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੁਚਾਰੂ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸੀ) ਉਪ ਸਕੱਤਰ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਡਰੱਗਜ਼ ਵਿਭਾਗ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ

ਆਪਣੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਦੌਰਾਨ ਅਕਾਦਮਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਉਪਕਰਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਪਦੰਡ ਦੁਆਰਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਡੀ) ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 09.08.2019 ਦੇ ਪੈਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਸਾਮੱਗਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਵਧਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿੱਤਿਆ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਲਈ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

e) ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗਵਾਹ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਸਥਾਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮਹਿਲਾ ਡਾਕਟਰ ਜੋ ਕਿ ਮੁੰਬਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ।

ਐੱਫ) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਰਸ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਲੂਥਰਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਮਿਆਦ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੰਘਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਨੌਂ ਮਹੀਨੇ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੈਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਦੂਜਾ ਪੈਮਾਨਾ ਇੰਨਾ ਭਾਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

25. ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁੱਦਾ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਂਟੀ-ਰੈਗਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਆਫ ਸਸਪੈਂਸ਼ਨ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਭਾਵ 27.05.2019 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਲੂਥਰਾ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਐਂਟੀ-ਰੈਗਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ (ਏ) ਆਰਡਰ ਆਫ਼ ਸਸਪੈਂਸ਼ਨ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਨੰਬਰ ਐਨ.ਡੀ.ਐਨ/172 ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਂਟੀ-ਰੈਗਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਐਨ.ਡੀ.ਐਨ/183 ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਪਹਿਲਾਂ ਐਂਟੀ-ਰੈਗਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; (ਬੀ) ਦੋਵੇਂ ਸੰਚਾਰ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਡੀਨ ਦੇ

ਹਸਤਾਖਰ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਸਸਪੈਂਡ ਦੇ ਆਰਡਰ ਐਂਟੀ-ਰੈਗਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; (ਸੀ) ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ "ਇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ" ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ (ਡੀ) ਜਦੋਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 09.08.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ 25.10.2019 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਐਂਟੀ-ਰੈਗਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਕਾਰਨ।

26. 1999 ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਰੈਗਿੰਗ ਜਾਂ ਰੈਗਿੰਗ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ 1999 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਜਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਐਕਟ 1999 ਦੀ ਧਾਰਾ 6(1) ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਰਡਰ ਆਫ਼ ਸਸਪੈਂਸ਼ਨ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੋਜ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਆਰਡਰ 1999 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(1) ਅਧੀਨ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਸੀਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ 1999 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(1) ਲਈ ਸੰਦਰਭਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 6(1) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

27. ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ 2009 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਪੈਰਾ 8.1 ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਰੈਗਿੰਗ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ' ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵੈਧ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਕਹੇ ਗਏ ਪੈਰਾ 8.1 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

28. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਤਾਂ 1999 ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 2009 ਦੇ ਨਿਯਮ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

29. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ 27.05.2019 ਦੇ ਇੱਕ ਨੰਗੇ ਮੁਅੱਤਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਾਲ ਛੱਡ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ 1999 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਾ ਜੈਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਸਚਿਨ ਪਾਟਿਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਹਸਪਤਾਲ.

30. ਸਾਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਸ਼ਰਤ ਨੰ. ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਢਿੱਲ। (iv) ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਧਰ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਸਿਰਫ਼ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1999 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

31. ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਸਥਿਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੈਰੀਅਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਜੋੜ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦੇਵੇਗਾ।

32. ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਗਾਈਡ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਨ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. (iv) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:-

i) ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।

ii) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ।

iii) ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਡੀਨ ਤੋਂ ਉਚਿਤ ਅਨੁਮਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਗੇ।

iv) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਟੱਡੀ ਲੀਵ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਲੂਥਰਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਵ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

v) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਛੁੱਟੀ ਜਾਂ ਛੁੱਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣਗੇ।

vi) ਜੇਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਡਾ. ਗਣੇਸ਼ ਸ਼ਿੰਦੇ ਦੁਆਰਾ ਫੜੀ ਗਈ ਕੋਈ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੁਰੰਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਗੇ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ।

33. ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2020-2021 ਦੇ ਦੂਜੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ 12.10.2020 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 27.05.2019 ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ।

34. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

35. ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Pallav

PALLAV THAKUR ADVOCATE